

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem ve věci

žalobce: **O. G.**, narozený X,
státní příslušnost Moldavská republika,
bytem X,
zastoupen advokátem JUDr. Petrem Novotným,
sídlem Archangelská 1, Praha 10,

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky,**
sídlem Nad Štolou 3, Praha 7,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 1. 2026, č. j. OAM-1409/ZA-ZA15-ZA01-2025,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž byla jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany shledána nepřipustnou podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), a řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo podle § 25 písm. i) téhož zákona zastaveno.
2. V žalobě namítl, že žalovaný nepostupoval při vydání napadeného rozhodnutí v souladu se zákonem, neboť nezvažil, že v Moldavsku v současné době panuje katastrofální ekonomická situace, množí se případy vražd, není zde bezpečno pro civilní obyvatelstvo a politický vývoj země je ohrožen v důsledku ruské invaze na Ukrajinu. Dále odkázal na nebezpečí v Podněstří, kde dochází ke střelbě a explozím v důsledku bojů na území Ukrajiny. Žalobce má za to, že měl žalovaný posuzovat jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany s ohledem na nové skutečnosti, které spolu s dříve známými okolnostmi odůvodňují udělení mezinárodní ochrany. V postupu žalovaného je rozpor se zákonem, napadené rozhodnutí nevychází z dostatečně zjištěného skutkového stavu, žalovaný neopatřil dostatečné podklady. Dle názoru žalobce by v případě řádného zjištění skutkového stavu musel žalovaný dojít k závěru, že jeho obavy o vlastní život jsou opodstatněné. Součástí žaloby byla i žádost o přiznání odkladného účinku z důvodu hrozící újmy v případě výkonu nebo jiných právních účinků rozhodnutí. Soud odkladný účinek usnesením ze dne 25. 2. 2026, č. j. 16 Az 2/2026-18, odkladný účinek žaloby podle § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), nepřiznal.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě shrnul, že trvá na zákonnosti svého postupu. Sdělil, že je ze své činnosti s argumenty právního zástupce žalobce o katastrofální ekonomické situaci, narůstajícími vraždami a nebezpečím pro civilisty velmi dobře obeznámen, s případem žalobce však nesouvisí. Žaloba opomíjí, že bylo rozhodováno dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu. Žalobce nespecifikoval údajné nedostatky podkladů. Obavy z uvěznění, mučení a nelidského zacházení jsou v souladu s ostatními argumenty neodůvodněné a k případu žalobce nepřiléhavé. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.
4. Z obsahu spisového materiálu vyplynuly tyto pro rozhodnutí podstatné skutečnosti:
5. První žádost o udělení mezinárodní ochrany podal žalobce dne 6. 2. 2025. Dne 29. 4. 2025 vydal žalovaný rozhodnutí, č. j. OAM-165/ZA-ZA15-ZA03-2025, kterým mezinárodní ochranu žalobci neudělil, neboť žalobce neuvedl žádný azylově relevantní důvod.
6. Při poskytnutí údajů k žalobcově druhé žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 9. 12. 2025 žalobce sdělil, že je pravoslavný křesťan, nebyl nijak politicky aktivní. Je ženatý, jeho manželka pracuje v Německu. Má syna, který žije v Maďarsku. Z vlasti odjel 26. 3. 2024 autobusem, od té doby zde je nepřetržitě. Přechodně pracovně pobýval v Polsku v roce 2022. V ČR žádá o mezinárodní ochranu podruhé. Je zdravý, pouze jej bolí zuby. Možná je proti němu v Moldavsku vedeno trestní stíhání z důvodu dluhu, který nemůže splatit, neboť tam není práce. Důvodem žádosti jsou obavy, že může začít válka. Lidem padají na střechy drony. Vláda chce, aby ruská armáda odešla z Podněstří, ale ta neodejde, což může vyvolat konflikt. V rámci první žádosti uvedl totožné důvody.
7. Městský soud v Praze přezkoumal dle § 75 s. ř. s. napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
8. Soud vyšel v projednávané věci mj. z následujících ustanovení právních předpisů:

9. Podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1.
10. Podle § 10a odst. 2 zákona o azylu je-li žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.
11. Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu platí, že podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.
12. Podle § 25 písm. i) zákona o azylu řízení se dále zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná.
13. Soud úvodem konstatuje, že námitka nedostatečně zjištěného stavu je velmi obecná, zejména pokud je předmětem sporu otázka, zda žalobce uplatnil nové, natož azylově relevantní důvody. Jak dále uvedeno, žalovaný zjistil dostatečně skutkový stav a aplikoval řádně právní úpravu se zřetelem na něj.
14. Nejvyšší správní soud v právní větě k rozsudku ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009-65, konstatoval, že: „Hlavním smyslem a účelem možnosti podat opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit hmotněprávní postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího pravomocně ukončeného řízení. Při opakovaném podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany je proto nutno důsledně dbát na splnění těchto podmínek, které mají na straně jedné garantovat určitou přidanou hodnotu této nové žádosti, jenž může vést k jinému rozhodnutí než u žádosti předchozí, a na straně druhé zajistit, aby nedocházelo k účelovému podávání opakovaných žádostí.“ Z uvedeného je patrné, že možnost podat opakovanou žádost ve smyslu § 11a zákona o azylu nemá zajistit, aby správní orgán znovu posoudil všechny již vypořádané okolnosti, ale aby mohl vzít v potaz i nové skutečnosti předpokládané zákonem o azylu, které žadatel bez vlastního zavinění tvrdit v předchozím řízení nemohl. Předložení takových skutečností je ovšem podmínkou pro to, aby k opětovnému posouzení mohlo dojít. Nejsou-li nové okolnosti tvrzené žadatelem schopny zvýšit kvalitu žádosti či mít nějakou přidanou hodnotu, správní orgán se jimi nebude meritorně zabývat v souladu s § 10a odst. 2 zákona o azylu.
15. V řízení o opakované žádosti žalobce dne 15. 12. 2025 v poskytnutí údajů k žádosti výslovně uvedl, že důvody jeho žádosti jsou stejné jako v předchozím řízení. Bezpečnostní situaci v Moldávii včetně Podněstří řešil žalovaný v prvním rozhodnutí mj. na straně 7, kdy poukázal na Informaci OAMP ze dne 18. 11. 2024 a další podklady, přičemž bylo uvedeno, že v Moldávii neprobíhal ozbrojený konflikt. Bezpečnostní situace v souvislosti s válkou na Ukrajině zůstává stabilní. Stabilní bylo dle žalovaného i napětí mezi územím kontrolovaným centrální vládou a separatistickou oblastí Podněstří. Dále žalovaný podotkl, že žalobce nezmínil, že by žil v Podněstří. Pakliže by měl obavy v souvislosti s válkou na Ukrajině, kdy žil v oblasti na hranici s ní, pak se může přestěhovat do jakékoli jiné bezpečné části Moldávie.

16. V žalobou nyní napadeném rozhodnutí žalovaný znovu uvedl, že situace v regionu zůstává stabilní. Dodal také, že jeho předchozí rozhodnutí bylo potvrzeno Městským soudem v Praze (rozsudek č. j. 19 Az 14/2025 - 28) a následně i NSS (usnesení č. j. 7 Azs 202/2025 - 28 ze dne 23. 10. 2025).
17. Soud konkrétně poukazuje na zmíněné rozhodnutí NSS, které bylo vydáno přímo ve věci žalobce, přičemž nová žádost byla podána dne 9. 12. 2025 a NSS se věcí zabýval v říjnu 2025, tedy zde je minimální časový rozdíl a z ničeho neplyne, že by situace v zemi dostala za tuto krátkou dobu podstatných změn. NSS ve svém rozhodnutí mj. uvedl: *„Městský soud v napadeném rozsudku shrnul relevantní skutkové okolnosti, včetně těch, které stěžovatel zopakoval v kasační stížnosti. Stěžovatel nijak nekonkretizoval, která skutková zjištění žalovaný nesprávně nebo nedostatečně vyhodnotil, ani proč jsou shromážděné podklady nedostatečné. Ani v kasační stížnosti stěžovatel nic konkrétního neuvedl. Městský soud vysvětlil, že žalovaný podrobně zdůvodnil, proč není v případě stěžovatele dán žádný z důvodů pro udělení mezinárodní ochrany podle zákona o azylu. Zopakoval, že bezpečnostní situace v Moldavské republice je stabilizována, a to včetně oblasti Podněstří, odkud však stěžovatel ani nepochází (body 20–22 napadeného rozsudku). Důvodem pro udělení azylu nemůže být ani samotná špatná ekonomická situace v zemi původu, k čemuž městský soud opět uvedl příslušnou judikaturu (bod 19 napadeného rozsudku). Ze zpráv o zemi původu stěžovatele neplyne, že by se množily násilné trestné činy a byla porušována lidská práva. Stěžovatelovy obavy o rozšíření ruské agrese do Moldavska jsou předčasné a v tuto chvíli nepodložené (bod 23 napadeného rozsudku). [9] Městský soud proto vystavěl svůj rozsudek v souladu se zákonem, na závěrech výše citované ustálené judikatury, kterou následoval a nijak z jejích mezí nevybočil. Nejvyšší správní soud neshledal potřebu se od těchto závěrů nyní odchýlit.“*
18. Žalobci lze rovněž zopakovat, že ani v rámci žaloby ke druhé žádosti nekonkretizoval namítaná pochybení žalovaného ve vztahu k použitým podkladům, ale opět zcela obecně hovořil o situaci v Moldávii, kdy však je naopak zapotřebí uvést konkrétní individuální skutečnosti, které se týkají jeho případu, přičemž nic takového žalobce nezmínil.
19. Žalobce bydlel v okrese Basarabeasca na jihu země. Žalovaný k tomu v prvním rozhodnutí zmínil, že pokud obavy žalobce pramení z válečného konfliktu na Ukrajině, se kterou tato oblast blízce sousedí, pak se může žalobce přesídlit do jiné bezpečné oblasti státu. Co se týče problematického regionu Podněstří, uvedl žalobce, že by ve spojitosti s ním mohla situace v zemi přerůst v konflikt, nezmínil však nic konkrétního, co jej k tomuto závěru vede. Soud nezpochybňuje obecně špatnou bezpečnostní situaci na Ukrajině, nicméně území Moldávie se konflikt přímo netýká.
20. Ohledně návrhu žalovaného na řešení obav žalobce v souvislosti s jeho bydlištěm v Moldávii v blízkosti hranic s Ukrajinou, soud odkazuje dále na usnesení NSS ze dne 31. 3. 2026, č. j. 7 Azs 6/2026 – 32, ve kterém NSS uvedl, že: *„Nejvyšší správní soud dále ve vztahu k argumentaci stěžovatele odkazuje na usnesení NSS ze dne 27. 5. 2025, č. j. 6 Azs 38/2025-32, podle kterého není ekonomická a bezpečnostní situace v Moldavsku natolik problematická a nepříznivá, aby byla sama o sobě relevantní z hlediska přiznání mezinárodní ochrany, a to ani po vypuknutí ozbrojeného konfliktu na sousední Ukrajině; dále viz např. usnesení NSS ze dne 29. 1. 2025, č. j. 3 Azs 178/2024-32, nebo ze dne 21. 2. 2024, č. j. 1 Azs 228/2023-27). Občanům Moldavska podněsterského původu je případně plně k dispozici vnitrostátní přesídlení (srov. usnesení NSS ze dne 14. 3. 2024, č. j. 9 Azs 61/2024-25). Ani tato kasační námitka tak nemůže založit přijatelnost kasační stížnosti.“* Dle soudu lze mít za to, že přesídlení v rámci Moldávie je možné nejen pro

obyvatele Podněstří, ale i pro případné další části Moldávie, kde se mohou obyvatelé cítit ohroženi.

21. Přestože žalobce sdělil, že jeho důvody podání žádosti jsou totožné jako byly u první žádosti, zmínil také, že v Moldávii lidem na střechy dopadají drony. Dále též uvedl, že do Moldávie se nechce vrátit, neboť je tam možná proti němu vedeno trestní stíhání pro dluh, který nemůže splatit.
22. Žalovaný konstatoval, že žalobce nesdělil žádné nové skutečnosti, které by mohly cokoli změnit na závěru o neudělení mezinárodní ochrany. Poukázal mj. na Informaci OAMP – Moldavsko: Základní přehled o zemi, ze dne 7. 5. 2025.
23. Co se týče tvrzených dopadajících raket, věnoval žalovaný tomuto tvrzení pozornost na straně 4 rozhodnutí, kde uvedl, že skutečně v průběhu listopadu na moldavské území ruské drony dopadly, kdy k narušení moldavského vzdušného prostoru nedošlo poprvé. K tomu odkázal na zprávy ČTK ze dne 10. 2. 2023 a 25. 11. 2025. Dle žalovaného šlo nicméně o ojedinělé incidenty, které nelze považovat za mezinárodní nebo vnitřní konflikt, kterým by byl žalobce přímo ohrožen. Žalovaný rovněž nezjistil, že by mělo dojít k významnějšímu nárůstu kriminality. Stejný závěr byl učiněn i po opětovném posouzení po vyjádření právního zástupce doručeného dne 19. 12. 2025.
24. I za předpokladu, že by soud vyložil námitku žalobce týkající se se dopadání raket a vzniku explozí na moldavském území jako novou skutečnost vzhledem k měnící se situaci ve válce na Ukrajině, nebyla by důvodná. Soud si je vědom, že válečný konflikt se vyvíjí a že může výjimečně přihlídnout i ke skutečnostem nastalým po vydání napadeného rozhodnutí, ale ke dni svého rozhodnutí nemá žádné informace o tom, že by se zmíněný konflikt měl rozšířit i na území sousedící s Ukrajinou, ani že by měla být bezpečnost v zemi zásadně zhoršena. Soud proto vychází z dosavadních informací o stavu v zemi tak, jak byly ostatně založeny i žalovaným do správního spisu k řízení o opakované žádosti, a dále i ze skutečnosti, že je Moldavsko Českou republikou považováno za bezpečnou zemi původu podle § 2 vyhlášky č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců ve znění účinném od 1. 10. 2023.
25. Žalobce jako nový důvod podání žádosti dále sdělil, že je možná proti němu vedeno v Moldávii trestní stíhání z důvodu dluhu, který nemůže splatit, protože v Moldávii není práce.
26. Žalovaný k tomu uvedl, že co se týká ekonomických důvodů žalobcova vycestování, fungují v Moldávii pracovní agentury, které mohou žalobci pomoci. Dále odkázal na Informaci MZV ČR Moldavsko: Postavení dlužníka, respektive možnosti oddlužení fyzických osob, ze dne 20. 5. 2025. Z té vyplývá, že žalobce může využít splátkový kalendář jakožto běžný nástroj mimosoudního vyrovnání. Z důvodu vysoké inflace je však při mimosoudním vyrovnání často využívána dohoda o jednorázovém splacení maximálně dosažitelné části pohledávky, což věřitelská strana preferuje. Dle žalovaného jsou zde tedy možnosti, skrze které může žalobce dluh umořit.
27. Soud k této skutečnosti dodává, že žalobce nijak neupřesnil, kdy mu měl onen problematický dluh vzniknout, tedy není zřejmé, zda jej měl v době posouzení první žádosti. I kdyby však šlo o pohledávku vzniklou až později, považuje soud zjištění žalovaného za zcela odpovídající. Žalobci byly demonstrovány možnosti řešení předlužení v Moldávii.

28. Soud vzhledem k výše uvedené argumentaci konstatuje, že žalovaný zcela adekvátně dospěl k závěru o nepřípustnosti žádosti z důvodu neuvedení ani nezjištění azylově relevantních nových skutečností. Žalovaný postupoval správně, když žádost žalobce znovu meritorně nepřezkoumal a řízení zastavil.
29. Soud z důvodů shora uvedených žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
30. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 4. 6. 2026

Mgr. Kamil Tojner, v. r.
soudce